

Side ikke kan indrømme, at en ſaadan Forhøjſe er nødvendig, kan paa den anden Side dog Intet være mig kjærere, end at ſee de Meniges Naar forbedret, naar dette kan ſkee paa en ſaadan Maade, at Statskaſten ikke derved behyrdes uforholdsmæssigt, og navnlig naar Forbedringen tilſtaaes dem, ſom meeft trænge til den. Det har derfor været mig hørt at ſee, at en ſaadan levende Føleſe er tilſtede, og at vi i ſaa Henſeende ere fuldstændigt enige, og derfor har jeg ſtillet det Forſlag, ſom blev vedtaget i Landſtinget, om at forhøje Lønningen med 4 ſ efter 6 Maaneders Tjenſtetid. Det Forſlag, ſom nu er ſtillet, gaaer jo ud paa, at man paa Toppen af dette endnu vil forhøje Lønningen med 4 ſ; og det maa jeg beſtemt modſætte mig. Ligeledes maa jeg modſætte mig Forſlaget under Nr. 2, ſom gaaer ud paa en Forhøjſe af 2 ſ. Det er blevet fremhævet af et æret Medlem, at dette Forhold ikke forelaa tilſtrækkelig klart, og da vi ville komme til i Fremtiden at befatte os meget med militaire Spørgſmaal her i Salen, vil der alſaa være fuldkommen Leilighed til, derſom Forholdet ikke er klart nu, at ſaae det klart, og muligviis forhøje diſe Lønninger. Der er, forekommer det mig, ſlet ikke nogen Nødvendighed for nu at handle, uden at Forholdet er klart. For mig ligger det fuldkommen klart, og derfor kan jeg berolige mig ved det, ſom det nu er.

Flere ærede Medlemmer have foreſlaaet en Forøgelse af Overſergenternes Lønning. Det er overordentligt haardt for mig vedvarende at blive ſat i den ubehagelige Nødvendighed at maatte tilbageviſe Forſlag om en Forbedring i Underkaſternes Lønning, men jeg vil ikke undbrage mig den Pligt, ſom i ſaa Henſeende paahviler mig. Jeg har underſøgt diſe Forhold, og jeg er overbeviſt om, at der foreſtaaer diſe Mænd en betydelig Forbedring, og det vilde være høiſt beklageligt, om de Fremſtillinger, ſom her gives om diſe Kaſters Naar, ſkulde have den Virkning, at diſe Mænd, der nu glæde ſig til Indførelſen af den nye Hærplan og den nye Lønningslov, blive utilfredſe ſom Følge af, at man beſtandigt foreholder dem, hvor langt bedre de burde være ſtillede. Det er en overmaade daarlig Tjenefte, man gjør

diſe Mænd, og en ſtor Vanſtelighed, ſom man bereder Regjeringen. Det er nu ſaa heldigt, at den Kaſte, ſom det her nærmefſt gjælder om, beſtaaer af ſaa ſindige og fornuftige Mænd, at de ville kunne forſtaa, hvad der er muligt og ikke muligt for Regjeringen, og de ville paafkjønne det Gode, ſom kommer til dem, og ikke lade ſig vildelede ved Foreſtillinger fra andre Sider om, at de burde have det endnu meget bedre. Jeg troer ogſaa, at, naar man behandler ſaadanne Forhold, bør man være meget nøiagtig i ſine Underſøgelſer og Angivelſer. Det ærede Medlem, ſom har talt for dette Forſlag, har givet en Overſigt over diſe Mænds nærværende Indtægter. Jeg troer ikke at burde paa dette Stadium gaae ind paa en detailleret Behandling af de enkelte Lønningsſatſer; det er Ting, ſom have været overveiede og behandlede i Forveien. Men naar ærede Medlemmer paa dette Stadium fremkomme med Dpgivelſer, troer jeg, man har Ret til at fordre, at de ere overordentligt nøiagtige. Naar imidlertid det ærede Medlem angiver, at Commandeersſergenterne have Dvarteerpenge og Godtgjørelſe for Sengerequifiter, ſaa er dette ikke rigtigt, thi de have kun en af Deſene. Denne Godtgjørelſe for Sengerequifiter ſaae de kun, naar de have Dvarteer in natura, men de ſaae aldrig Dvarteerpenge og Dvarteer in natura paa ſamme Tid. Paa denne Maade kommer man til et meget urigtigt Reſultat. Jeg anſører kun dette eksempelviis, fordi man ved paa denne Maade i det ſidſte Dieblik at behandle det Slags Sager, kommer til unøiagtige Reſultater og falſke Foreſtillinger. Jeg veed, at der foreſtaaer alle diſe Mænd en Forbedring. Den er ikke lige ſtor for Alle, men der foreſtaaer dem Alle en Forbedring, og naar man beregner Maximum af deres nuhavende Indtægter og lægger dette til Grund for en Sammenligning, ſtal jeg gjøre opmærksom paa, at ikke alle deres nuhavende Indtægter ere ſikre, medens de for Fremtiden ville ſaae en ſikker penſionsberettiget Indtægt. Alle diſe Omſtændigheder maae tages i Betragtning, naar man vil bedømme Forholdet rigtigt. Forſlaget under Nr. 4 om Orlovspenge ſtal jeg ikke beſtemt modſætte mig, ligeſom jeg ikke har gjort det før; det er et Forhold, der ikke er af ſær Vigtighed, og med Hen-